

Viikon Toora Bo 2. Moos. 10: 1 - 13: 16 E.Melamed

Tooran luku alkaa siitä, että Jumala luettelee pitkän luettelon käskyistä. Jo sitä ennen kaikki käskyt ja Jumalan säännöt oli jotenkuten sisällytetty Tooran selityksiin. Mutta tässä näemme suoraan käskyt, jotka Jumala määräsi omalle kansalleen. Kansa, joka vapautettiin Egyptin orjuudesta, oli valmis ottamaan itselleen Jumalan käskyt.

Viisaat esittävät kysymyksiä näiden käskyjen edessä: Onko käskyjen noudattamisella seurauksia, jotka kantavat hedelmää kansan keskellä? Tai toisella tavalla: Ovatko käskyt kasvattamassa meitä johonkin tai jotain varten?

Viisaat vastaavat kysymykseen: Jos kaikkein syvimpään alamaailmaan mennyt syntinen ihminen yrittää tehdä omasta mielestään hyviä tekoja, niin vaikka hän tekee niitä saadakseen itselleen jotain etua, siitä huolimatta hän oppii tekemään elämässään niitä hyviä tekoja; ja se hyödyntää häntä.

Toisella tapaa vanhurskaalle ihmiselle, joka joutuu johonkin elämän tilanteeseen, missä hän tekee jotain paha, voi tapahtua suuria muutoksia. Muutoksia, jotka voivat pahalla tavalla vaikuttaa ja muuttaa hänen sydämenasennettaan. Koska sydän seuraa ihmisten tekoa.

Juutalaiset viisaat selittävät, minkä takia ihmisille on pakollista viettää Pesach-juhlaa joka vuosi. Jumala on valinnut Israelin kansan. Jumala on asettanut oman kansansa palvelemaan. Ja nimenomaan Pesachin aikana Hän vapautti heidät Egyptin maasta. Siitä huolimatta viisaiden käsityksen mukaan jokainen sukupolvi on määrätty lähtemään Egyptin maasta. Ja myös tämän viisaiden käsityksen mukaan meille on Tooran käsky, joka velvoittaa meitä viettämään Pesachin juhlaa. Pesachin juhlan viettämiseen sisältyy hyvin paljon erilaisia merkkejä ja traditioita, jotka viittaavat Egyptin ja orjuuden poistamiseen.

Tämä suoritetaan - ei sen takia, että meillä jo on vapaus - vaan sen takia, että me saamme vapautua jatkuvasti: Herra vapauttaa meidät - sen takia, että me säilyttäisimme sen vapauden, joka meille on annettu. Ja siinä on Pesachin juhlan ydin.

Vielä yksi asia tässä viikon Toorassa, josta voimme puhua. Meille pitää muistuttaa siitä tapahtumasta, kun Israelin kansa lähti Egyptin orjuudesta. Jumala antoi omalle kansalleen suuren armon Egyptin silmäin edessä. Naiset pyysivät

Egyptin kansalta kaikkia kauniita koruja ja kultaa. Juutalaiset viisaat esittävät kysymyksen: Oliko tässä jotain varkautta tai väkisin ottamista?

Sillä se vaikuttaa siltä, että ihminen pyytää jotain tavaraa, vaikka etukäteen tietää, ettei pysty palauttamaan sitä. Vastauksen löydämme siitä Jumalan käskystä, jossa käsitellään orjuudesta vapauttamista. Sillä Toora velvoittaa antamaan orjalle vapauden, mutta myös velvoittaa antamaan hänelle aineellisen korvauksen; ei orjaa voi vapauttaa tyhjin käsin.

Kun juutalaiset vapauttivat orjia, heillä oli yleensä tapana antaa paljon lahjoja. Sen tähden, että orja vapauden saatuaan pystyisi aloittamaan uuden elämän ja hänellä olisi aineellisia mahdollisuuksia siihen. Juutalaiset selittävät, että Jumala avasi Egyptin kansan sydämen ja antoi armoa heidän sydämiinsä, jotta egyptiläiset antaisivat omia korujaan juutalaisille. Toisella tapaa me näemme, että se on niin kuin Egyptin kansalle tshuva -eli parannuksen tekoa. Parannuksen tekoa väärästä suhtautumisesta ja orjuuttamisesta Israelin kansaa kohtaan.

Toisaalta tämä antaa meille armoa olla armollisia muukalaisia kohtaan. Nämä kaikki tapahtumat oli etukäteen luvattu Jumalan lupauksissa. Silloin kun Jumala lupasi Aabrahamille, että kansa laskee Egyptin maahan, Hän jo lupasi, että he eivät lähde sieltä tyhjin käsin.

Ja siinä, kun vapauteen ei mennä tyhjin käsin, on Jumalan lupaukset omalle kansalle.

Toora puhuu tämän luvun lopussa, 13: 9: ” Ja se olkoon merkinä sinun kädessäsi ja muistutuksena sinun otsallasi, että Herran laki olisi sinun suussasi.” Ja mitä juutalaiset Tooran kommentoijat puhuvat tästä merkistä, mikä on otsallasi? Tämä koskee nimenomaan vaatetusta: aineellinen muistomerkki tefillin, minkä juutalainen laittaa päällensä joka päivä

Myöskin tämän jakeen 13: 9 tarkoitus on hengellinen. Tarkoitus on, että juutalainen ottaa päälleen Jumalan kirkkauden ja kunnian. Se tarkoittaa sitä, että kaikissa teoissa ja kaikissa suunnitelmissa pitää aina muistaa, että Jumala Kaikkivaltias on meidän Vapahtajamme. Koska Jumalalla on valta väkevällä kädellä vapauttaa jokainen Egyptin orjuudesta.

Tämä lupaus kuuluu juutalaiselle kaikista hänen elämänsä teoista. Hänen pitää muistaa, että jokaisessa arkipäivämme tapahtumissa me olemme liittyneet mukaan Jumalan suunnitelmaan, ja Hänen voimastaan tapahtuu kaikki, mitä on maan päällä.

Vielä yksi tärkeä asia, mikä koskee vapauttamista. Kun me kuulemme tarinan, missä kaikki Egyptin esikoiset kuolivat, jokainen ihminen reagoi uutiseen säälimällä niitä pieniä vauvoja. Koska niin sotapäälliköiden kuin sotavankien vauvat olivat kuolleet. Ja voimme ymmärtää, että egyptiläiset vauvat eivät varmasti halunneet vaivata tai orjuuttaa Jumalan kansaa juutalaisia. Mutta meidän pitää muistaa, että kaikissa tapahtumissa on aina hengellinen merkitys tai tarkoitus. Hengellisessä maailmassa egyptiläiset vauvat ovat niin kuin sikiöitä, jotka ovat tämän kansan tulevaisuuden synnit ja juutalaisten orjuuden tekijät. Tavallisin silmin me katsomme viattomia lapsia, mutta Jumalan silmillä tulevaisuuteen katsottuna näistä vauvoista tulee tulevaisuudessa vihollisia, jotka orjuuttavat Israelin kansaa. Vauvojen kuolema on Jumalan silmissä armoa tulevaisuuden juutalaisia kohtaan.